

Endelig vil ministeren i begyndelsen af folketingsåret 1987-88 fremsætte forslag til revision af naturfredningsloven, vandløbsloven og erhvervsloven. Den ny lovgivning skal skabe mulighed for:

- at udlægge beskyttelsesbræmmer på begge sider af offentlige og større private vandløb,
- at udlægge tilsvarende bræmmer omkring moser, søer og heder samt visse ferske enge og overdrev,
- at udlægge bredere beskyttelseszoner langs visse vandløb med et konkret fastlagt indhold og mod kompensation til landmanden,
- at sikre, at ekstensivt udnyttede og udyrkede arealer på mere end 4.000 m², navnlig strandenge, ferske enge, overdrev og andre småbiotoper som hovedregel opretholdes i deres nuværende tilstand,
- at beskytte søer og vandhuller over 250 m²,
- at pleje de mest værdifulde af de nævnte naturtyper bl.a. via aftaler med ejeren,
- at oprette erstatningsbiotoper,
- at genskabe større samlede naturområder samt
- at udvide erhvervslovens formål til at omfatte både natur- og friluftsmål og skabe mulighed for at anvende opkøb, lån, tilskud og plejeaftaler som midler til at opnå disse mål.

Ministeren har tilkendegivet, at regeringen i forbindelse med fremlæggelsen af lovforslag nærmere vil redegøre for omkostningerne ved ændringer i lovgivningen som følge af strategien. Der vil herunder blive nærmere redegjort for, i hvilket omfang den enkelte landmand bør kompenseres for tab i forbindelse med udlæg af bræmmer og zoner ved vandløb m.v., når dette indebærer, at hidtil intensivt dyrket jord udgår af normal drift.

Et flertal (Socialdemokratiets, Socialistisk Folkepartis og Det Radikale Venstres medlemmer af udvalget) finder, at regeringens redegørelse til Folketinget om en samlet strategi på marginaljordsområdet samt Skov- og Naturstyrelsens notat af 26. februar 1987 om strategi for marginale jorder og miljømæssige interesseområder er et godt udgangspunkt for det videre arbejde. Flertallet ønsker dog at korrigere oplægget med følgende:

Flertallet finder, at man som følge af afsætningsvanskeligheder og faldende priser på landbrugsprodukter må se i øjnene, at der i de kommende år vil ske en øget marginalisering af den danske landbrugsjord bl.a. i de områder, hvor der er størst udgifter forbundet med intensiv landbrugsdrift. Dette skyldes ikke mindst, at man i EF har set sig nødsaget til at indføre en række foranstaltninger i form af produktionsnedsættelser, restriktiv prispolitik, medansvarsafgifter m.v. Yderligere tiltag til nedsættelse af landbrugsproduktionen er under udarbejdelse i EF.

Det er flertallets opfattelse, at man gennem lovgivning og planlægning skal imødegå denne udvikling på en sådan måde, at det gavner natur- og miljøsynene, herunder også de rekreative områder og friluftslivet, og samtidig forhindre, at eksistensgrundlaget ødelægges for befolkningen i de områder, hvor marginaliseringen sker.

Flertallet mener, at den lovgivning etc., der på miljøområdet skal følge marginaljordsredegørelsen op, må være offensiv og tage udgangspunkt i overordnede natur- og miljømæssige krav. Det videre arbejde med kortlægning og forsknings-, forsøgs- og udviklingsarbejde, pilotprojekter m.v. bør føre til, at der kan oparbejdes en viden om, hvad det danske kulturlandskab skal indeholde for at sikre et varieret natur- og dyreliv. Hermed indpasses marginaljordsudviklingen i en langsigtet målsætning for den generelle natur- og miljøpolitik.

Flertallet finder det nødvendigt, at tilbageværende ekstensivt udnyttede eller udyrkede naturtyper, inklusive småbiotoperne i det åbne land, nu sikres. Naturfredningsloven skal derfor ændres, så ferske enge, overdrev og småbiotoper inddrages under lovens bestemmelse. Herefter vil loven omfatte vandløb, søer, moser, ferske enge, strandenge, strandsumpe, heder og overdrev.

Endvidere finder flertallet det formålstjenligt, at der udarbejdes regler for en retlig beskyttelse af forskellige typer diger og eventuelt andre fortidsminder, der ikke er sikret gennem gældende lovgivning.

I forbindelse med lovforberedelsen skal den nærmere udformning af reglerne afklares, idet det bl.a. skal fremgå, at sammenhængende arealtyper, f.eks. moser og enge, opgøres under ét. Reglerne bør udformes således, at det er klart for den enkelte lods-